

Jednota v uctívání

Texty na tento týden

Zj 4,8.11; Mt 4,8.9; Da 3,8–18; Zj 14,9; Zj 14,6.7; Sk 4,23–31

Základní verš

„Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. Volal mocným hlasem: ‚Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.‘“ (Zj 14,6.7)

Brzy po událostech, které se odehrály během Letnic, trávili první křesťané hodně času společným studiem Písma a uctíváním Boha. „Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.“ (Sk 2,42) Měli radost z toho, že Ježíš je Mesiáš, o kterém mluvila starozákonní prorokství. Jejich srdce byla naplněna radostí a vděčností. Uvědomovali si neuvěřitelnou důvěru a výsadu, že jim Bůh svěřil nádherné poznání. První křesťané cítili potřebu společně trávit čas, studovat a modlit se – a to vše jako projev vděčnosti Bohu. Cítili vděčnost za Boží zjevení v životě, smrti a ve vzkříšení Ježíše Krista a za to, co Bůh v jejich životech koná.

Ježíšova církev je podle definice společenstvím uctívajícím Boha. Bůh povolal církev k existenci, aby byla tvořena „živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista“ (1Pt 2,5). Vděčnost Bohu, kterou vyjadřujeme při společném uctívání, proměňuje srdce a mysli lidí podle vzoru Božího charakteru a připravuje je ke službě.

Tento týden se zaměříme na význam uctívání a na to, jak toto uctívání chrání jednotu věřících.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Uctívání Stvořitele a Vykupitele

Jsi hoden, Pane a Bože náš, přijmout slávu, čest i moc, neboť ty jsi stvořil všechno a tvou vůli všechno povstalo a jest. (Zj 4,11)

Osobní studium

V diskuzích o uctívání často zdůrazňujeme složky uctívání, tedy co sem patří a jak to funguje. Co je však samotnou podstatou bohoslužby? Co to znamená, uctívat Boha? A proč to děláme? V Žalmu 29 David říká: „Vzdejte Hospodinu, synové Boží, vzdejte Hospodinu slávu a sílu. Vzdejte Hospodinu slávu jeho jména, klaňte se Hospodinu v nádheře svatyně.“ (Ž 29,1.2; ČSP) Tento žalm obrací naši pozornost k pochopení podstaty bohoslužby. Uctívat Hospodina znamená vzdát mu slávu a moc, kterých je Bůh hoden.

Ve 4. a 5. kapitole knihy Zjevení je popsáno Ježíšovo uvedení do královské a kněžské služby po jeho smrti a nanebevstoupení. Jaké důvody mají obyvatelé nebes pro uctívání Boha a Ježíše, Beránka Božího?

Zj 4,8.11

Zj 5,9.10

Zj 5,12.13

Popis uctívání v trůnní nebeské síni u příležitosti představení Ježíše jako Beránka Božího a Spasitele světa v nás vyvolává bázeň, respekt a úctu. Uctívání se odehrává, když Boží stvoření vzdává Bohu slovy a gesty úctu a vděčnost za to, co udělal. Bohoslužba je reakcí vděčné bytosti na Boží dílo stvoření a vykoupení. I na konci časů budou vykoupení podobně reagovat na Boží spasení: „Veliké a podivuhodné jsou tvé činy, Pane Bože všemohoucí; spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů. Kdo by se nebál tebe, Pane, a nevzdal slávu tvému jménu, neboť ty jediný jsi Svatý; všechny národy přijdou a skloní se před tebou, neboť tvé spravedlivé soudy vyšly najevo.“ (Zj 15,3.4)

Bohoslužba je tedy odpovědí naší víry v Boha na jeho úžasné dílo stvoření a vykoupení. Při uctívání vyjadřujeme Bohu svou vděčnost, chválu, úctu, lásku a poslušnost, o kterých jsme přesvědčeni, že Bohu náleží za to, jaký je a co koná. Samozřejmě že to, co víme o Bohu jako našem Stvořiteli a Spasiteli, vychází z toho, co nám o sobě zjevil v Písmu. A navíc, vše, co jako křesťané o Bohu víme, vychází plně z toho, co Bůh zjevil v osobě a službě Ježíše Krista (J 14,8–14). Proto křesťané uctívají Ježíše jako Spasitele a Vykupitele. Jeho smrt a vzkříšení tvoří samotné jádro bohoslužby.

Když se jako křesťané scházíme, abychom společně uctívali Boha, právě bázeň, úžas a vděčnost by měly být podstatou naší bohoslužby.

Aplikace

Uvažuj, co všechno jsi dostal v Kristu, ve tvém Stvořiteli a Vykupiteli? Čeho tě ušetřil, co ti daroval, co ti nabízel? A to všechno proto, že zemřel (také) místo tebe. Proč by právě toto poznání mělo být základem celé naší bohoslužby?

Falešná bohoslužba

³Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; ⁴klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?“ (Zj 13,3.4)

Osobní studium

Co bylo podstatou třetího pokušení, kterému byl Ježíš vystaven na poušti (Mt 4,8.9)? Jak tomu rozumíš? Proč to mohlo být pro Ježíše pokušením?

Satan se s pýchou a drzostí prohlašuje za právoplatného vládce světa, vlastníka všeho bohatství a slávy světa a dělá si nárok na uctívání od všech bytostí, které na světě žijí, jako by právě on všechno stvořil. Jaká je to urážka Boha Stvořitele! Satan ukazuje, že přesně rozumí podstatě uctívání – je to vzdání úcty a respektu skutečnému vlastníku vesmíru.

Uvažuj o zkušenosti třech hebrejských mládenců z Daniela 3. kapitoly (zaměř se na verše 8–18) v souvislosti s mocností, o níž se hovoří ve Zj 13,4 a 14,9–11. O co všechno jde na konci časů? Co je poselstvím těchto textů?

Od Kaina a Ábela přes tři mládence v Babyloně až po závěrečné události související se „znamením šelmy“ (Zj 16,2) satan usiluje o vytvoření falešného systému bohoslužby, který by odvedl lidi od pravého Boha, a lstivě se snaží zaměřit uctívání na sebe. Vždyť dokonce už před pádem do hříchu chtěl být jako Bůh (Iz 14,14). Není náhoda, že tak jako tři mládenci čelili nebezpečí smrti, pokud se nepokloní „obrazu“, i věrný Boží lid bude čelit stejnému nebezpečí, pokud nevzdá úctu „obrazu“. Proč bychom však měli uctívat nějaký „obraz“, když jsme povoláni uctívat pravého Boha?

„Důležitá jsou poučení, která bychom si měli vzít z toho, co prožili židovští mládenci na poli Dúra... V období tísně, které lid Boží očekává, bude zapotřebí víry, jež nezakolísá. Dítky Boží budou muset dávat najevo, že uctívají jedině Boha a že žádná okolnost, ani kdyby šlo přitom o sám život, je nedokáže svést k tomu, aby učinili nejmenší ústupek falešnému uctívání. Pro věrné srdce jsou příkazy hříšných, smrtelných lidí naprosto bezvýznamné vedle slova věčného Boha. Budou poslušni pravdy, i kdyby to mělo mít za následek uvěznění, vyhnanství nebo smrt.“ (PK 512.513; PK 335)

Aplikace

Jakým způsobem můžeš dnes prožívat pokušení uctívat někoho jiného než jedinou Bytost, která je hodna uctívání? Proč může být svod falešné bohoslužby mnohem rafinovanější, než si dokážeme představit? Koho nebo co jsi dnes v pokušení uctívat namísto Boha? Jak a v čem se to může projevit?

Poselství prvního anděla

“Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ (Zj 14,6.7)

Osobní studium

Co tvoří podstatu poselství prvního anděla v úvodních verších? Co toto poselství zjevuje o Bohu? Jak se tento text dotýká uctívání Boha?

První ze tří poselství andělů ze Zj 14. kapitoly oznamuje celému světu důležitou zprávu – evangelium. Jde o naplnění Ježíšovy předpovědi z Mt 24,14. V tom, jak Bible popisuje tři anděly a jejich poslání, zaznívá naléhavost a nedostatek času. První poselství zaměřuje pozornost lidí na Boha, protože „nastala hodina jeho soudu“ (Zj 14,7). A právě druhý příchod Ježíše Krista je tím důvodem, proč nastává soud.

„Bojte se Boha,“ říká anděl (Zj 14,7). Pro ty, kteří neberou Boha vážně, je toto poselství a jeho výzva ke změně chování důvodem ke strachu a neklidu. Ale Ježíšovy následovníky naopak vede toto poselství k úctě a k respektu. Vzhlížejí k Bohu a vidí naplnění jeho zaslíbení. Zmocňuje se jich pocit vděčnosti.

„Poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ (Zj 14,7) Použitý jazyk nás nepochybně vede k přikázání o sobotě a jeho důrazu na stvoření (Ex 20,8–11). Bůh Stvořitel, který je původcem soboty jako památníku své stvořitelské moci, je přesně tím, koho máme uctívat.

Za povšimnutí stojí skutečnost, že na konci času je klíčovou otázkou velkého sporu právě uctívání a věrnost lidského pokolení. Toto univerzální poselství je výzvou k uctívání Stvořitele.

„Hlavním problémem závěrečné krize bude uctívání. Zjevení jasně ukazuje, že nepůjde o odmítnutí uctívání, ale spíše o to, kdo je uctíván. Na konci času budou na světě jen dvě skupiny lidí: ti, co respektují a uctívají pravého Boha (Zj 11,1.18; 14,7), a ti, co nenávidí pravdu a uctívají draka a šelmu (Zj 13,4–8; 14,9–11). ... Pokud je uctívání hlavním problémem v závěrečném konfliktu, pak není divu, že Bůh posílá své evangelium pro poslední čas a vyzývá obyvatele země, aby ho brali vážně a uctívali ho jako Stvořitele, který jediný je hodný úcty.“ (STEFANOVIC, Ranko, *Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation*. Berrien Springs, MI: Andrews University, 2002, str. 444. 445)

Aplikace

Jak se prakticky projevuje to, že ve svém každodenním životě respektuješ a uctíváš Boha Stvořitele?

Studium Bible a společenství

¹⁶Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, ¹⁷aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu. (2Tm 3,16.17)

Osobní studium

Přečti si text Sk 2,42. Co bylo podle tohoto verše obsahem křesťanské bohoslužby v rané církvi?

Už od samotného vzniku církve bylo v centru bohoslužby studium Božího slova, které apoštolové vykládali. První křesťané velmi podrobně studovali, co Písmo říká o Ježíši Kristu. Prožívali neustále vzájemné společenství, dělili se o požehnání, které jim Bůh dal, a povzbuzovali se navzájem ve svém vztahu s Bohem. V Písmu hledali svaté pravdy, které se staly základem jejich poselství světu.

Přečti si následující biblické verše. Co říkají o důležitosti studia Božího slova ve vzájemném společenství se spoluvěřícími?

2Kr 22,8–13

Sk 17,10.11

2Tm 3,14–17

„Všichni lidé, kterým jsou hlášány pravdy evangelia a kteří upřímně touží konat dobro, jsou vedeni k pilnému studiu Písma. Kéž by ti, kteří jsou v posledních dnech dějin této země prověřováni zvěstovanými pravdami, následovali příkladu obyvatel Beroje a každý den zkoumali Písmo a srovnávali poselství, která jim byla předána, s Božím slovem. Kdyby tomu tak bylo, velký počet lidí by dnes věrně zachovával přikázání Božího zákona. Takových lidí je však ve skutečnosti poměrně málo. (AA 232; PNL 134)

Jako Boží lid nás spojuje to, že společně hlásáme pravdy, které jsme našli v Božím slově. Platilo to pro Boží církve v prvních dnech její existence a platí to i dnes. Studium Božího slova vytváří základ našeho uctívání Boha a naší jednoty jako lidu, který byl povolán hlásat poselství tří andělů celému světu. Když se sejdem jako rodina, abychom měli společenství a abychom uctívali Boha, Písmo k nám promlouvá jako Boží slovo a usměrňuje tak naši pozornost k našemu poslání a ke druhému Ježíšovu příchodu.

Aplikace

Jak moc je tvá víra postavena na svědectví Písma? Stojíš na základech Písma stejně pevně jako tři mládenci, když čelili nebezpečí smrti? Jak se to dá zjistit?

Lámání chleba a modlitba

¹³Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali. Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zélóta a Juda Jakubův. ¹⁴Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry. (Sk 1,13.14)

Osobní studium

Ať už raná církev čelila jakýmkoli problémům, sjednocovala je společná víra v Ježíše a v pravdy, které jim svěřil, aby je nesli celému světu. Apoštol Petr to dokonce nazýval „přítomná pravda“ (2Pt 1,12; ČSP). Když byli učedníci sjednoceni v pravdě, projevovalo se to různými způsoby.

„Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.“ (Sk 2,42) Odkaz na lámání chleba se pravděpodobně týká společného jídla spojeného s bohoslužbou nebo pravidelného stolování věřících. Během takového společenství někdo zřejmě vyjádřil speciální požehnání nad chlebem a vínem na památku Ježíšovy smrti, jeho vzkříšení a v očekávání jeho návratu. První učedníci tedy věnovali svůj čas připomínáním si významu Ježíšova života a jeho služby a rádi se o tom během společného stolování sdíleli. Jejich společné jídlo se tak stávalo bohoslužbou. „Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.“ (Sk 2,46.47) Není pochyb o tom, že tento společně strávený čas posiloval jejich vědomí jednoty, kterou v Ježíši prožívali.

Prostuduj si následující verše. Co říkají o společné modlitbě prvních křesťanů? O co se modlili?

Sk 1,14

Sk 4,23–31

Sk 12,12

Raná církev si vážila možnosti přímo komunikovat s Bohem. Vždy, když se spolu věřící setkali, předkládali Bohu své prosby. Pavel ve svém 1. listu Timoteovi zmiňuje důležitost modlitby během společných shromáždění (1Tm 2,1). I ve svém dopise křesťanům v Efezu zdůraznil potřebu modlitby: „V každý čas se v Duchu svatém modlete a proste, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne, aby mi bylo dáno pravé slovo, kdykoliv promluví. Tak budu moci směle oznamovat tajemství evangelia.“ (Ef 6,18.19)

Aplikace

Jakými způsoby může vaše společenství prožívat hlubší jednotu prostřednictvím moci přimluvné modlitby? Jak tato modlitba pomáhá sjednocovat církev?

Podněty k zamyšlení

„Význam soboty jako památníku stvoření spočívá v tom, že stále zpřítomňuje pravý důvod, proč Bohu náleží úcta – protože je Stvořitel a my jsme jeho stvoření. Sobota je proto pravým základem bohoslužby, protože učí této významné pravdě působivěji než cokoli jiného. Pravý důvod pro uctívání Boha – nejen pro uctívání sedmého dne, ale pro uctívání Boha vůbec – je dán rozdílem mezi Stvořitelem a jeho stvořením. Tato úžasná skutečnost se nikdy nemůže stát přežitkem; nesmí upadnout v zapomnění.“ (ANDREWS, J. N., *History of the Sabbath*, kap. 27) Proto Bůh ustanovil sobotu už v ráji, aby tuto pravdu lidem provždy připomínal. Pokud skutečnost, že Bůh je náš Stvořitel, bude důvodem, proč ho máme uctívat, potud bude sobota znamením a památníkem této skutečnosti. Kdyby všichni lidé zachovávali sobotu, vedlo by je to v citech i myšlení ke Stvořiteli jako k předmětu úcty a uctívání a nikdy by se z nich nestali modláři, lidé Bohu nevěrní a nevěřící. Zachovávání soboty je znamením věrnosti pravému Bohu, tomu, „kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod“ (Zj 14,7). Z toho vyplývá, že poselství, které vyzývá lidi k uctívání Boha a zachovávání jeho přikázání, je zvláště vybízí k tomu, aby dodržovali čtvrté přikázání.“ (GC 437.438; VDV 287.288)

Náměty k rozhovoru

1. *Biblické pojmy uctívání, stvoření a spasení jsou spolu úzce propojeny. Proč je svěcení soboty tak důležitým prostředkem proti falešné bohoslužbě? Jakou roli hraje sobota v poselství pro čas konce v Zj 14,6.7? Jak a proč je sobota přítomna v poselství prvního anděla?*
2. *Často mluvíme o obsahu bohoslužby, tedy o tom, co bychom měli, anebo neměli během bohoslužby dělat. Stačí to? Co je vlastně podstatou pravé bohoslužby? Jak ve vašem společenství prožíváte smysluplné uctívání?*
3. *V některých náboženských společenstvích se pomalu zapomíná na důležitost a podstatu společné bohoslužby – a to dokonce i v církvi adventistů. Co můžete ve vašem sboru udělat, abyste se takovému trendu vyhnuli?*

Shrnutí

Uctívání (nebo bohoslužba) je projev vděčnosti konkrétního křesťana za Boží dar spasení. Jde zároveň o zkušenost křesťanského společenství s jednotou tohoto společenství. Bez modlitby a studia Písma spojeného s touhou lépe Boha poznat by naše společenství přestalo prožívat jednotu v Kristu.

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*